

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010146
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného ml. L. R. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 01.06.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
ml. L. R., narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom F., H. XXXX/XX,
adresa na doručovanie F., W.. armády XXXX/X,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

v presne nezistenom čase od 23.15 hod. dňa 30.10.2021 do 11.00 hod. dňa 31.10.2021 v Topoľčanoch, na ul. W.. armády XXXX/X z bytu na 4. poschodí odcudzil z kabelky, ktorú si tam poškodená G. Z. počas návštevy odložila a bola voľne položená na gauči v obývacej izbe, 2 ks krabičiek cigariet zn. Davidof, každá v hodnote 3,80,- Eur a finančná hotovosť v sume 350,- Eur, čím poškodenej G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., D. XXXX/XX, spôsobil celkovú škodu vo výške 357,60,- Eur,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 117 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona súd podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a zároveň určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorého kontrolu vykonajú na základe žiadosti probačného a mediačného úradníka, príslušníci Policajného zboru.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodenej G. Z., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., Palkovičova 4276/24, škodu vo výške 350 eur.

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Topolčanoch sp. zn. Pv 483/21/4406, prejednal Okresný súd Topolčany trestnú vec proti obžalovanému ml. L. R. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ml. L. R. na hlavnom pojednávaní dňa 01.06.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania boli prečítané lekárska správa, lekárske vyjadrenie, rozsudok Okresného súdu Topolčany č. k. 3P/341/04-27, uznesenie Okresného súdu Topolčany č. k. 10P/25/2020-34, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F., správa o povesti z Mesta F., výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, avízo, záverečná správa Probačnej a mediačnej úradníčky o výsledku IPŠ, lustrácia v sociálnej poisťovni, lustrácia v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov, odpis registra trestov, uznesenie Okresného súdu Topolčany sp. zn. 10P/212/2021.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, teda z výpisu z avíza, z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z lustrácie v sociálnej poisťovni, z lustrácie v Centrálny evidencii správnych deliktov a priestupkov, z odpisu registra trestov súd zistil, že voči obžalovanému nie je vedené trestné stíhanie pre iný trestný čin, doposiaľ nebol súdne trestaný, v evidencii priestupkov má evidovaných šesť priestupkov, a z toho päť priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil zväčša hrubým a vulgárnym správaním, a jeden priestupok proti verejnému poriadku, ktoré boli vyriešené pokutami a napomenutiami. Toho času nie je obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ani vo výkone väzby a nie je evidovaný ani v sociálnej poisťovni. Obžalovaný je evidovaný na trvalom pobyte v Meste F.. Mestská polícia F. eviduje u obžalovaného tri záznamy, a to dva záznamy zo dňa 15.08.2020 a zo dňa 04.11.2020 preto, že ako osoba maloletá do 15 rokov požíval alkohol a zdržiaval sa bez dozoru svojich zákonných zástupcov po 21.00 hodine na verejne prístupných miestach, v ktorých sa podávajú alkoholické nápoje, a záznam zo dňa 22.05.2021 ktorý bol evidovaný aj v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako priestupok proti verejnému poriadku.

Z prepúšťacej správy psychiatrickej kliniky Fakultnej nemocnice U. zo dňa 14.11.2019 vyplýva, že obžalovaný bol odoslaný k efektívnemu príjmu pre závislosti od viacerých návykových látok, zmiešanú poruchu správania a emócií pri MR ľahkého stupňa. V úvode bolo vykonané toxikologické vyšetrenie, ktoré ukázalo pozitivitu na marihuanu, metamfetamín, amfetamín. Len formálne prejavoval záujem o abstinenciu, mal tendencie k porušovaniu dohodnutých pravidiel, jeho správanie bolo rizikové a poruchové a hrozila predčasná separácia z rodiny. V závere správy bol odporučený na absolvovanie pobytu v režimovom zariadení typu reedukácie a prísnej abstinencie od návykových látok. Z lekárskeho vyjadrenia Psychiatrickej nemocnice L. vyplýva, že obžalovaný bol hospitalizovaný na oddelení detskej

psychiatrie od 16.12.2019 do 03.02.2020, ktorú odporučil G.. E. pre poruchy správania a abuzus psychoaktívnych látok.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 3P/341/04-27 zo dňa 07.02.2005 vyplýva, že obžalovaný bol zverený do výchovy a opatery matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou uvedenou vo výroku predmetného rozsudku. Z uznesenia Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/25/2020-34 zo dňa 27.02.2020 vyplýva, že súd uložil obžalovanému a jeho matke výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa inému odbornému poradenstvu v Psychiatrickej ambulancii G.. F. L. v F. na dobu 12 mesiacov od právoplatnosti uznesenia, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že s obžalovaným sú výchovné problémy, či už doma, alebo v škole, ktorej je študentom, pričom matka tieto problémy sama nevie vyriešiť a potrebuje pri ich riešení odbornú pomoc. Z uznesenia Okresného súdu Topoľčany č. k. 10P/212/2021-43 súd zistil, že nad výchovou obžalovaného bol nariadený dohľad, a to s účinnosťou od 17.03.2022. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že nad výchovou maloletého bolo potrebné nariadiť dohľad, pretože bolo preukázané, že matka, ktorej je maloletý zverený do osobnej starostlivosti jeho výchovu nezvláda, maloletý ju nerešpektuje, dopúšťa sa voči nej hrubého správania, za čo bol aj prejednaný v priestupkovom konaní.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. zo dňa 27.01.2022 vyplýva, že spisová dokumentácia obžalovaného sa vedie na úrade od roku 2004 (spísanie návrhu na jeho zverenie do starostlivosti matky). Spisová dokumentácia obžalovaného vedená na úrade obsahuje záznamy o krádeži žuvačiek v obchode, šikanovaní detí v triede a vulgárnom vyjadrovaní. Obžalovaný bol zapojený do výchovno-rekreačného programu. V roku 2016 sa obžalovaný spolu s inou osobou dopustil konania naplňajúceho skutkovú podstatu prečinu výtržníctva v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví tým, že zhodili na zem chlapca, avšak pre nedostatok veku neboli za tento skutok trestne zodpovední. V roku 2019 sa správanie obžalovaného zhoršilo, viackrát vzal matke menšie sumy peňazí a bolo deklarované, že má skúsenosti s požívaním alkoholických nápojov. Do dokumentácie boli založené výsledky od pediatričky, na základe ktorých bol obžalovaný pozitívny na amfetamín, metamfetamín a cannabis. Lekár odporučil hospitalizáciu na pedopsychiatrickom oddelení. Hospitalizáciu v psychiatrickej nemocnici Kremnica zvládol obžalovaný bez problémov, nedošlo k požitiu ethylu, či drog. Proklamoval subjektívnu spokojnosť a snahu pokračovať v abstinencii a v liečbe ambulantnou formou. V auguste 2020 bol obžalovaný riešený v priestupkovom konaní Mesta F. pre porušenie zákazu požívania alkoholických nápojov. Opakovane požil alkohol a opakovane bol riešený v priestupkovom konaní. Pre vysokú absenciu bol vylúčený zo štúdia.

Zo záverečnej správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Topoľčany o výsledku IPŠ zo dňa 12.04.2022 vyplýva, že obžalovaný sa na dohodnutý termín k probačnému a mediačnému úradníkovi nedostavil. Dostavila sa len matka obžalovaného, z ktorej výpovede vyplýva, že obžalovaný bol vykázaný hliadkou polície zo spoločného obydlija na dobu 14 dní. Matka obžalovaného počas rozhovoru s probačným a mediačným úradníkom uviedla, že obžalovaný trest povinnej práce vykonávať nebude a myslí si, že by to nemalo žiaden význam.

Zo záverov znaleckého posudku č. 4/2022 vypracovaného MUDr. H. E., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplýva, že u obžalovaného bola zistená závislosť od psychostimulancií (metamfetamínov) aktuálne v proklamovanej abstinencii, abúzus kanabinoidov a alkoholu, t. č. bez psychosomatickej závislosti. Obžalovaný v čase spáchania činu netrpel duševnou poruchovou, bol schopný rozpoznať protiprávnosť konania a ovládať svoje konanie, je schopný chápať zmysel trestného konania, nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak môže sa vlastným zapríčinením dopúšťať trestnej činnosti, aktuálne znalec nenavrhol uložiť obžalovanému žiaden druh ochranného liečenia, resp. opatrenia.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný mladiství L. R..

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona v spojení s § 97 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, pričom bral do

úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 97 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu u mladistvého, podľa ktorého účelom trestu je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Súčasne podľa § 97 ods. 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu je potrebné prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu obžalovaného mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 212 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona) až na 2 roky. Keďže sa jedná o mladistvého obžalovaného súd pri ukladaní trestu postupoval podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona, kedy trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu, pričom horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky, a preto základná

trestná sadzba ustanovená Trestným zákonom bola v prípade obžalovaného v rozmedzí trestu odňatia slobody až na jeden rok.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca, a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného a vychádzajúc predovšetkým z vyššie citovaných zákonných ustanovení s poukazom aj na problematický spôsob a vedenie doterajšieho života mladistvého obžalovaného v podstate počnúc už od roku 2013, neúspešné pôsobenia na neho v rámci opatrení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, ako aj výchovných opatrení ukladaných súdom, nerešpektovanie vlastnej matky a nezvládanie jeho výchovy zo strany matky, nadmerné užívanie alkoholu, omamných a psychotropných látok, ktoré viedli k jeho závislosti od psychostimulancií a potrebe hospitalizácií v psychiatrickej nemocnici, problémy v jeho správaní sa vo vzdelávacom procese, komplikované a problémové správanie obžalovaného dlhodobejšieho charakteru, vedie v záujme naplnenia účelu trestu u mladistvého obžalovaného k potrebe neustále pracovať s obžalovaným práve z pohľadu vychovávania ho. Súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne trestný čin oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), a že obžalovaný svojim vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písm. n) Trestného zákona), a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností v pomere 2:0, a preto v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona súd hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 rok) znížil o jednu tretinu (t.j. o 4 mesiace) a trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí až na 8 mesiacov. Preto neustálená rozumová a mravná vyspelosť obžalovaného, komplikované rodinné, sociálne a osobné pomery obžalovaného, a zohľadnenie zásad ukladania trestu, boli dôvodom, že napriek konštatovaniu problémového správania mladistvého obžalovaného mal súd za to, že s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a k svojej trestnej činnosti zaujal kritický postoj a svoje konanie oľutoval je primerané a spravodlivé uložiť mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 3 mesiace. Nakoľko sú v prípade obžalovaného splnené všetky podmienky na uloženie podmieneného odkladu uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 119 odsek 1 Trestného zákona, súd rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace obžalovanému podmienne odkladá s probačným dohľadom, nakoľko takto uložený trest je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného bez bezprostrednej potreby výkonu trestu odňatia slobody, s určením primeranej skúšobnej doby podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona na dolnej hranici, t. j. vo výmere 12 mesiacov, keďže je potrebné aj v tejto sfére pôsobiť na obžalovaného formou trestu a hrozby jeho premeny v prípade, ak by pokračoval v správaní, ktoré je indikované a protiprávne, a aby ho aj táto hrozba premeny trestu viedla k tomu, aby sa napravil, aby viedol riadny život, začlenil sa do rodinného prostredia a napravil si vzťah s matkou. V rámci uloženého probačného dohľadu, za účelom posilnenia výchovného pôsobenia na obžalovaného, uložil súd obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, nakoľko v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní, bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný má problém s nadužívaním alkoholu a drog, ktoré ho potom môžu motivovať k protiprávnemu konaniu. Na dosiahnutie účelu trestu nepostačuje obhajobou navrhované upustenie od potrestania, a to pre nesplnenie zákonných podmienok k tomuto vyžadovaných v § 98 Trestného zákona, kedy toto je možné vtedy, keď je bezproblémový doterajší život obžalovaného mladistvého, čo sa v prípade obžalovaného nedá konštatovať z dôvodov už uvedených vyššie. Rovnako ani prípadné podmienne upustenie od potrestania neprichádzalo u obžalovaného do úvahy, nakoľko je rovnako viazané na splnenie podmienok uvedených v § 98 Trestného zákona, ktoré nie sú v danom prípade naplnené. Na uloženie alternatívneho trestu obžalovanému neboli splnené zákonné podmienky a zároveň nie sú spôsobilé splniť svoj účel, nakoľko sám obžalovaný odmietol spoluprácu s probačnou a mediačnou úradníčkou za účelom preverenia podmienok výkonu trestu povinnej práce a

na dohodnutý termín sa nedostavil. Preto súd nevezhladol žiadne dôvody, ktoré by viedli k presvedčeniu o vhodnosti, možnosti a dostatočnosti uloženia týchto trestov. Súd je presvedčený, že práve takto uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom, za súčasného uloženia primeraného obmedzenia, postačí na splnenie hlavne svojho prevýchovného účelu a zabezpečí, aby sa mladistvý obžalovaný do budúcnosti v ďalšom svojom živote vystríhal páchaníu protispoločenskej a protiprávnej činnosti, čo však záleží na samotnom mladistvom obžalovanom, aký bude jeho ďalší spôsob života. Mladistvý obžalovaný sa v tomto smere poučuje aj o tom, že počas plynutia skúšobnej doby bude súd zisťovať, či vedie riadny život, spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom a dodržiava uložené obmedzenie a ak zistí, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, že riadny život nevedie, teda, že spáchal predovšetkým trestný čin, alebo priestupok, musel by rozhodovať o vykonaní trestu odňatia slobody; ak sa zistí po skončení skúšobnej doby, že viedol riadny život, rozhodne o jeho osvedčení a zahladiení odsúdenia.

V adhéznom konaní súd rozhodoval aj o riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody poškodenou G. Z.. Postupom podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku jej priznal voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške modifikovanej na hlavnom pojednávaní, teda vo výške 350 eur. Keďže z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že konaním obžalovaného bola poškodená odcudzená hotovosť vo výške 350 eur a túto skutočnosť obžalovaný na hlavnom pojednávaní potvrdil.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.